GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 45.

We Srzodę Dnia 6. Czerwca 1798.

Z Paryża d. 18. *Maia.*

Obywatel Treilhard, tak iakeśmy się spodziewali, został od rady starszych na sessyi d. 15 dyrektorem obrany. Z 163 głosuiących miał 126 za sobą głosow. Z innych 9 kandydatow miał Gohier 14 głosow Monge 9, Duval, 7, jenerał Brune 3, a Genissieux 1.

Obywatel Treilhard, uczony prawa, iest rodem z departamentu de la Correze. Był członkiem pierwszego zgromadzenia konstytucyynego, poźniey konwencyi, daley radcą kassacyynego trybunału, a nakoniec pełnomocnym ministrem na kongressie w Rasztadt. Jak tylko rada starszych radzie 500 i dyrektoryatowi o iego na dyrektora wybraniu doniosła, posłał dyrektoryat z oznaymieniem mu o tym kuryera do Rasztadt.

Wychodzącemu dyrektorowi Neufchateau, zlecono, podług Redaktora, negocyacyą względem zaszłego w Wiedniu zdarzenia z przyczyny ktorego nasz ambassador, obywatel Bernadotte przymuszony był Wiedeń opuścić. W przyszłym tygodniu uda się w tym zamiarze do Seltz, miasteczka, w bywszym oberamcie palatynatu Germersheim na lewym brzegu Renu położonym. Obywatel Geoffroy bywszy członek konwencyi, prywatny teraz sekretarz Neufchateau, iedzie z nim iako sekretarz legacyi.

Obywatel Otto, który od kilku lat w wydziale zagranicznych związkow pracuie, idzie iako sekretarz nadzwyczayney do Berlina ambassady z Sieyes. Wybor ten, mowi Redaktor, zyskuie naywiększa pochwałę, poniewaź obywatel Otto, dystyngwował się szczegulniey przez swoie talenta, doświadczenie i dawne zasługi. Na sessyi d. 15 rady 500 doniosł Sieyes w pisanym liście, iż gdy d. 8 nadzwyczaynym ambassadorem do Berlina mianowany został składa urząd reprezentanta, na ktory iest z departamentow Aube i Bouches du Rhone obrany.

Mowią, przywodzi Poultier w wczorayszym swem dzienniku, że Sieyes ma

gotową przy sobie nową konstytucyą dla Niemiec i regularny ich podział.

Buonaparte przybył do Tulonu. Tam teysza flotta zaraz po przybyciu iego mię dzy 9 i 14 t. m. miała wyyść na morze. Właściwe iey przeznaczenie iest ieszcze nie wiadome, nawet wielu tuteyszym mini strom.

Dotąd nie wiadomo ieszcze, kto nowym ministrem Francuzkim w Hadze będzie. Oprocz Ramel przeznaczaią ieszcze na ten urząd ministra woyny Scherer, Verninac, bywszego naszego ministra w Konstantynopolu i szwagra Delacroix i obywatela Isos, wychodzącego członka z ciała prawodawczego.

Dnia 20 t. m. obeymuie nowy dyrektor Treilhard swoy urząd; lecz ciężko, żeby na ten dzień ziechał.

Tuteyszy ieden dziennik utrzymuie, że dyrektoryat nasz kazał iednemu z dworow Niemieckich uczynić propozycye, ściągaiące się do woyny z Anglią.

Miasteczko Seltz, gdzie się bywszy dyrektor Neufchateau dla negocyowania udaie, ponieważ żadnemu wyszłemu dyrektorowi nie wolno przez dwa lata z kraiu wyieżdżać, iest woyskiem naszym osadzone i do rzeczypospolitey Francuzkiey przyłączone.

Dnia 14 t. m. ratyfikacye traktatu alliansu i handlu między rzeczpospolitemi Francuzką i Cysalpińską zawartego, wymienione zostały.

Z Paryża tegoż dnia.

Odchodzący dyrektor Franciszek Neufchateau, mowi Poultier w swoim dzieniku przez krotki czas urzędowania swego zasłużył sobie przez swoy słodki charakter, moralność i umiarkowanie na powszechny szacunek, i ten szacunek będzie mu nawet w powierzonym mu teraz nowym poselstwie towarzyszył. Z ukontentowaniem przyłożyły się obydwie rady do publicznego życzenia, powołuiącego Treilharda do dyrektoryatu. Usługi, ktore iako reprezentant położył, wiadomości iego w prawodawctwie i dyplomatyce, miłość do pracy, iego odwaga, iego nieinteressowność i prywatne cnoty, zaręczaią, że na nowym tym stopniu dopełni nadziei republikanow. Zna on dobrze troski nasze ponieważ dawniey znaydował się między nami, gdy przeciwnie iego kolledzy, oddaleni od nas przez wysokie swe urzędy, z trudnością ledwie o panuiącyzh nadużyciach dowiedzieć się mogą. Przez dokładne uwiadomienie swych kollegow dokaże zapewne tego, iż pustoszącemu przekupstwu i nienasyconey chciwości, ktora zarazeniem wszystkich części administracyi w rzeczypospolitey grozi, położony będzie koniec. Często prawo, zdatność, zasługa i cnoty złotu ustąpić muszą. Kupczą, (mowi daley reprezentant Poultier) sprawiedliwością i wykonaniem ustaw. Treilhard uwiadomiony iest o tych sromotnych czynach. Wezwie razem surowey sprawiedliwości dyrektoryatu przeciw owym piiawkom, które obładowane bogactwy idą gdyby drapieżne ptaki za naszemi armiami, i pożeraią pracę ludow, ktorym pomoc dać chcemy. Nie nasycone ich łakomstwo i nieubłagane okrucieństwo plamią naszą sławe i sprawiaią trwogę na zbliżenie się naszych opiekuiących legionow. Nieprzyprowadzaymy ludow do rospaczy, ktore nas iako dobroczyńcow i braci przyięły. Żołnierze nasi są czystemi i niezasługuią na karę, ale owe legiony rozboynikow, ktore Francyą

przez rekwizycye wyczerpały, zanoszą do Helwecyi i na brzegi Tybru i Po sposoby owey niszczącey sztuki, ktora z uboża przyiacielskie ludy, nie bogacąc matki rzeplitey. Oddaymy winnych tych republikanow pod miecz ustaw, bo dłuższa ich bezkarrość, uczyni nas samych winnemi, historya, ktora podobnych nie zamilcza zbrodni, będzie nam wyrzucać, żeśmy spolnikami ich byli, ieżeli ich nie ukarzemy.,,

Właściwego przeznaczenia Tulońskiey flotty, nie mogło nawet, mówi Poultier, złoto Angielskie odkryć. — Listy z Wandy donoszą, że Anglicy chcieli w Sables wylądować. (Kilku tylko ludzi, których Angielscy korsarze, dla dostania żywności przy Noire Montiers na ląd wysadzili.) Przerwa ta, dodaie Poultier, nie uczyni naszym wielkim proiektom żadney przeszkody. Następuiący miesiąc prairiał nadzwyczayne odkryćie rzeczy. Pewną iest rzecza, iż Anglicy tam attakowani będą, gdzie się naymniey spodziewaią, i wielkie ich uzbroienia tak dobrze są iak stracone, bo iuż zapozno przybędą.

D. 11. maia przybyły na Amerykańskim okręcie dwie osoby do Havre z Filadelfii, z depeszami do tuteyszych Amerykańskich posłow. Podobno dalszé negocyacye z Ameryką zerwane zostaną.

Jenerał Bernadotte ma teraz, iak tu słychać, dywizyą stoiącą w okolicach Strasburga kommenderować.

D. 20 maia nowi reprezentanci zasiędą w ciele prawodawczym. — Z Rzymu oprocz innych pięknych rzeczy, przybyło tu 22 bawołow do muzeum historyi naturalney.

Teraźnieyszy minister policyi, obywatel Dondeau złożył swoy urząd. Dyrektoryat będąc kontent z iego zarządzenia umieścił go tymczasowo przy administracyi lotteryi. Na iego mieysce mianował ministrem policyi, obywatela Lecarlier, bywszego kommissarza w Szwaycaryi i prezydenta środkowey administracyi departamentu l'Aisne.

Dzieła Rousseau, Montesquieu, Filangeri &c. są teraz na Włoski ięzyk przetłomaczone, i potrzeba z nich rozszerzenia się republikanizmu we Włoszech oczekiwać.

W Rzymie żyd ieden iest pułkownikiem gwardyi w iedney części miasta. Zydzi Rzymscy, którzy teraz stali się obywatelami, maią zamiast sabaszu, razem z innemi obywatelami dekady republikanckie obchodzić.

W Dunkierce na wszystkie kosarskie okręty, wyiąwszy dwoch, o których przeznaczeniu dyrektoryatowi iest wiadomo, włóżono na nowo embargo. — Kontra admirał Lacrosse będzie potym flotyllą naszą z Havr kommenderował.

W krótce spodziewamy się tu niektórych w ministeryum odmian. — Obywatel Blanc, bywszy professor filozofii, podał ciału prawodawczemu proiekt nowey geograficzney karty. Zyczy on aby ogrody i parki Wersalu, Wincenu, Sablon i S. Cloud naukom geogrfii poświęcoee były. Te maią bydź tym dla geografii, czym iest ogrod narodowy dla botaniki. Chce w nich wszystkie części swiata, głownieysze ich rzeki, gòry, &c. w małym wystawieniu porobić, tak że w iednym dniu możnaby ważnieysze rzeczy wszystkich części świata zobaczyć.

Dyrektoryat odebrał iuż moc miano-

wania osob do trybunałow w tych departamentach, w których elekcye zniesiono, lub gdzie do nich nie obrano osob. Rada starszych potwierdziła iuż przyłączenie Genewy do Francyi.

Od granic Szwaycaryi d. 15. Maia.

Dyrektoryat Helwecki pokazuie się bydź godnym dawnieyszey] niepodległości S waycarow. Pisał pod dniem 6. t. m. list do obywatela Rapinat, w którym żali się, że rządzący kommisarz Rouhiére i iego agenci sprzedaią za małą bardzo cenę narzędzia służące do Ludwisarni w Bernie. „Dyrektoryat wykonawczy Helwecki (rzeczono w tym liście) wierzyć nie może, aby rząd Francuzki miał pochwalać łupieztwo, którego smutne skutki rozciągnełyby się równie na teraźnieyszę iak i przyszłe czasy. Nie może wierzyć aby dyrektoryat wielkiego narodu chciał uczynić lud którego się przyiacielem oświadczył nayn ieszczęśliwszym ze wszystkich ludow. Nie, obywatelu kommiſsarzu, rząd Francuzki gdy przedsięwziął nadać nam wolność nie chciał naszego zniszczenia.... Posyłamy dzisiay rozkaz naszemu ministrowi w Paryżu, aby żądał od dyrektoryatu względem tego przedmiotu rezolucyi; nieszczęścia nasze muszą bydź wielkie gdy skargi są tak liczne. Spodziewamy się obywatelu kommiſsarzu, że zechcesz zawiesić sprzedarz krzywdzącą Francyą, a szkodliwą dla nas, aż do przybycia odpowiedzi, którey oczekuiemy." — Tenże sam rządzący kommiſsarz Rouhiére kazał sprzedać wszelką broń i żelazo znayduiące się w ars nale Soloturnskim, rozkaz ten stał się znowu powodemn dyrektoryatowi Helweckiemu do pisania z użaleniem się do jenerała Schauenbourg. „Nie tym to zapewne sposobem (mówi Dyrektoryat) rząd Francuzki chciał nas uczynić wolnemi. Lud słaby zawsze iest uciemiężony, ieżeli dla utrzymania się, iest przymuszony udawać się do mocarstwa proteguiącego; nie ma on istotnie ani wolności, ani politycznego bytu. Jeżeli taki dla nas los był przeznaczony, dobrodzieystwo, któreśmy od rządu Francuzkiego odebrali, byłoby tylko łudzącym bożyszczem; wspaniałość nie miałaby żadnego mieysca w powodach które go skłoniły do intereſsowania się nami, a my żadney nie bylibyśmy mu winni wdzięczności." — Zdarzenie zaszłe w mieście Lucern było powodem dyrektoryatowi Helweckiemu do pisania drugiego listu pod dniem 9. do obywatela Rapinat, w którym tak się tłomaczy: „Obywatelu kommiſsarzu! Dyrektoryat Helwecki poty nie przestanie przesyłać ci zażaleń, poki nie położysz końca uciemiężeniom, których doświadczaią różne Szwaycaryi kraie. Pozawczoray w wieczor oddział woyska Francuzkiego stoiący w Lucern bramy tego miasta zamknąć i 5 osob w własnych ich domach aresztować kazał. Z tamtąd udał się na ratusz i zapieczętował publiczne i Instytutu, przeznaczonego na wsparcie cierpiącey ludzkości kaſsy. Obywatelu kommiſsorzu! Srzodki te użyte przeciw ludowi, którego dyrektoryat iest obrońcą równie bydź muszą przeciwne woli iego, iak są świętym prawidłom ludzkości i sprawiedliwości. Gdy izby administracyine kantonow maią zlecenie zatrudniać się utrzymowaniem woysk Francuzkich, dyrektoryat żąda abyś dał moc tym izbom brania z kaſs publicznych summ, do tego potrzebnych. Sprawiedliwość wyciąga tego i takie są zapewne zamiary dyrektorya-

tu Francuzkiego. Żąda aby ś dał rozkaz wyłączenia od ostrych środkow, co do publicznych dochodow kaſsy, miłosiernego ustanowienia, Szpitalu i domu sierot &c. Kaſsy te nie są publiczne; ale są darami niektórych prywatnych osob, którzy użyli dobrze swego maiątku poświęcaiąc go na sparcie cierpiącey ludzkości. Są one święte, bo są własnościami ubogich, chorych i sierot, a własności takowe w srzod nieszczęść nawet opanowania miast szturmem zawsze oszczędzane były. Dyrektoryat wzywa cię nakoniec obywatelu kommiſsarzu abyś się nad dopełnionym aresztowaniem w Lucern zastanowić raczył; rząd bowiem Helwecki miał prawo spodziewać się, żeby go uprzedzono o zdrożuościach, które do tego powodem bydź mogły. Minister n sz w Paryżu odbierze w tych dniach rapport ze wszystkiemi szczegułami, względem tego co się stało w mieście Lucern. Dyrektoryat Helwecki udaiąc się do samego źrzodła wszelkiey władzy, spodziewa się że z niego czysta i dobroczynna na różne rozleie się strony."

D. 12. dyrektoryat posłał poselstwo do ciała prawodawczego, w którym mówi, że zuudzony czynieniem bezużytecznych przełożeń, postanowił dzielnych użyć środkow, że stosownie do tego, rozkazał rządom kantonów Berna, Zurich, Friburg i Soloturnu przyłożyć natych miast pieczęci narodowe na wszystkich publicznych kaſsach, które od kommiſsarzow Francuzkich zapieczętowane zostały. Dyrektoryat wyprawił kuryera do ambaſsadora w Paryżu i uwiadomił o tym jenerała Schauenbourg, ministra Mengaud i kommiſsarza Rapinat.

Od granic Szwaycarskich d. 16. Maia.

Zupełna teraz panuie spokoyność w małych kantonach, iednak Francuzi ciągle zachowuią ostrożność. Głowna kwatera jenerała Schauenbourg zawsze iest w Zurich i nad postawieniem miasta tego w iak naylepszym obrony stanie pracuią. Potwierdza się, że kapitulacya dana od jenerała Schauenbourg małym kantonom zawiera w sobie te trzy punkta: 1) Wolny obrządek religii. 2) Przyięcie konstytucyi. 3) Zapewnienie, że woyska Francuzkie nie wniydą do ich kantonow i że mieszkańcy broń zatrzymaią. Kapitulacya ta dnia 3 w klasztorze Panny Maryi pustelnikow podpisaną została. Dnia 9 pokazał się w Zurich rapport jeneralnego adiutanta Fresinet kommenderuiącego lewym skrzydłem armii Francuzkiey w Szwaycaryi, z którego pokazuie się, ze w bitwie d. 30 w okolicach Richterweil na lewym brzegu ieziora Zurich zaszłey, która od godziny 8 zrana aż do drugiey popołudniu trwała, 400 Szwaycarow zabitych, a większa liczba ranionych było; strata zaś Francuzow 60 w zabitych i 60 w ranionych, pomiędzy któremi 4 officyerow znaydowało się, wynosiła. Walczono tak z iedney iak z drugiey strony z niewypowiedzianą zaciętością; dwa razy spędzano Francuzow z wzgorkow, ktore opanowali byli, aż nakoniec musieli użyć bagnetow dla opanowania ich na nowo i odparcia Szwaycarow.

Obywatel Vogel rodem Szwaycar, długo bawiący w Paryżu przybył do Arau z zleceniem dyrektoryatu, które iak mowią ma bydź bardzo ważne. Zapewniaią że kanton Bazyleyski na gwardyą naywyż-

szych władz Szwaycaryi ma dostawić 300 ludzi piechoty i 30 iazdy.

Z Liwornu d. 6. Maia.

Wiele zawsze tworzą domysłow względem przeznaczenia Francuzkiego uzbroienia, naywiększego iakie tylko kiedy czyniono na śrzodziemnym morzu, ponieważ liczą do 40 tysięcy woyska, ktore zaambarkować się maią w rożnych portach, zacząwszy od Tulonu aż do Civitavechia: wszystkie transportowe statki maią się zebrać do iednego mieysca i żeglować pod konwoiem eskadry Francuzko Weneckiey od 18 do 20 liniowych okrętow i 15 lub 16 fregat. Wnoszą, że eskadra Hiszpańska z Kartageny mocna od 12 do 16 liniowych okrętow złączy się z eskadrą Francuzką. Niektóre osoby utrzymuią, że eskadra Ottomańska ma się także przyłożyć do wielkiey wyprawy Buonapartego, i mówią nawet, iż iest przeznaczoną na czarne morze; lecz naypowszechnieysze i naypodobnieysze do prawdy iest mniemanie, że tey wyprawy zamiarem iest uwolnienie Kadyxu, wpadnienie potym do Portugalii. zkąd połączone flotty poydą złączyć się z eskadrą Bresteńską. Będziemy mieli niebawnie pewnieysze wiadomości, gdyż zapowiadaią, że przed dniem 15 maia wszystkie statki woienne i transportowe z rożnych portow na morze wyydą.

Z Rasztadt d. 18. Maia.

Obywatel Syeyes tego wieczora iest tu spodziewany, Ma tu przez czas nieiaki zabawić nim uda się do Berlina, gdzie poiedzie w charakterze nadzwyczaynego ambassadora maiącego szczegulnieysze zlecenie.

Obywatel Treilhard ma iutro przededniem wyiechać; iest aktualnie obrany, dyrektorem, i przez nadzwyczaynego kuryera odebrał o tym uwiadomienie. — Jenerał Bernadotte wyiechał dzisieyszego poranku; wyieżdzaiąc zaś z zamku konie się rozhukały i powoz się z nim wywrocił; lecz on żadnego przecię ztąd niedoznał uszkodzenia. Mowią, że on podziękował za kommendę piątey dywizyi woyskowey i że zamyśla prosić aby go użyto w armii Angielskiey, albo mu pozwolono iako prywatnemu obywatelowi żyć w Alzacyi.

Niespodziewamy się tu iuż więcey jenerała Buonaparte, bo iak zapewniaią zaambarkował się w Tulonie; lecz twierdzą, że bywszy dyrektor Franciszek Neufchateau ma zlecenie mieysce iego zastąpić; aże konstytucya niepozwala aby wyszły dyrektor miał z kraiow rzeczypospolitey wyieżdzać przed dwiema latami, utrzymuią za rzecz pewną, że do Strazburga ziedzie, gdzie dodaią, że hrabia Cobenzl z hrabią Goerz udać się maią dla ukończenia z nim przedmiotow, które ieszcze wstrzymaią powszechną pacyfikacyą Niemiec. Mówią przy tey okoliczności, że deputacya Pruska podała wczoray ministrom Francuzkim notę, w ktorey oświadcza, ze Krol Jmć Pruski nie może przychylić się do żądań umieszczonych w ostatniey tych ministrow nocie. Dodaią, że nota ta ministrow Pruskich przez nadzwyczaynego kuryera dyrektoryatowi odesłaną została i nie wątpią aby połączone sprzeciwienie się dworow Wiedeńskiego i Berlińskiego, tudziesz mocne konclusum deputacyi Rzeszy, nie miały skłonić rządu Francuzkiego do propozycyy umiarkowańszych, względem warunkow, które ieszcze do ułożenia pozostały.

Mowią także, że hrabia Cobenzl w

krótkim czasie ztąd odiedzie, i stosownie do tego mniemaią, że negocyacye pokoiu są bliskie swego końca, i że rząd Francuzki odstąpił od większey części pretensyy umiesrczonych w ostatniey nocie iego ministrow.

z Bruxelli d. 11. Maja.

Donoszą z Dunkierki, że z portu tego tudziesz portow Kale, Boulogne wyszła dywizya od 30. armatnych szalup, ktore zgromadzą się w Hawre. Wiele batalionow armii Włoskiey będące teraz na brzegach Dunkierki, maią bydź zaambarkowane na wielkiey liczbie płaskich statkow. Woyska te są z dywizyi jenerała Grenier i są przeznaczone na attakowanie wysp Jersey i Guernesey. W noszą nawet, że ten plan attaku iest częścią powszechney wyprawy, ktorey wykonanie bardzo iest bliskie. Zostawienie przez jenerała Bounoparte iednego z swoich adiutantow, w ktorym wiele ma ufności, do kierowania dopiero wspomnioną wyprawą, wiele temu wnioskowi podobieństwa przydaie. Pozawczoray przeieżdzał przez miasto tuteysze kuryer Austryacki z Wiednia, ktory nie wiedzieć dla czego iadąc do Paryża obrocił podroż swoią na Westfalią Pruską. Kuryerem tym iest iak zapewniaią adiutant jenerała Xcia Reuſs. Woyska ktore rozpoczeły były marsz z okolic Ostendy i Nieuport dla udania się na prawy brzeg Renu obieły nazad swoie stanowiska, i zaambarkowane zaraz zostaną na statki transportowe maiące się zgromadzić w Ostendzie, iak tylko eskadra Hollenderska ktorey oczekuią na Skaldzie, na mieyscu swego przeznaczenia stanie.

z Rzymu d. 5. Maja.

Ostatniego czwartku przybyło tu 3000 woyska Polskiego, a dniami kilku poprzedził go kommenderuiący nim jenerał Dombrowski. Kwatery dla tego woyska wyznaczono na kapitolium, w Zamku Sgo Anioła i rożnych klasztorach. — Woyska Francuzkie zgromadzone w Civitavechia w liczbie 12 do 15. tysięcy, wczoray zaambarkowane bydź miały na statki, ktore do portu tego zgromadzono; udadzą się potym do Tulonu, gdzie więcey iak 500. transportowych okrętow z rożnych śrzodziemnego morza portow ma się zgromadzić. Mniemanie, że woyska te lądowe są przeznaczone przeciw Portugalii naywięcey tu wiary znayduie. — Ostatniego czwartku wyiechało ztąd 3. zycerow i 3. drukarzy języków orientalnych, ktorzy iak mowią, udadzą się do Paryża, gdzie iuż pierwey pisma tych języków przesłano.

Postanowiono iuż ubior naszych konsulow: nosić będą płaszcz czarny podbity czerwoną podszywką, haftowany złotem na kołnierzu i brzegach, kamizelkę białą także haftowaną złotem w całey swoiey długości, pantaliony białe, szarfa czerwona z frandzlami złotemi, pałasz wiszący na pasie czarnym złotem haftowany. Kapelusz czarny z iedney strony podniesiony, z guzikiem złotym, pioro trzechkolorowe i połbuciki.

z Zemlina d 3. Maja.

Podług rapportu nadesłanego z Belgradu, świeżo stoczona została w okolicach Orsowy walka między wyszłym z fortycy tey oddziałem, i woyskiem Pasman Oglu. Wiele czaykow, ktore ten buntownik miał na Dunaiu wpadły w ręce woysk Tureckich, ktore trzech tylko ludzi utraciły, a pomiędzy niemi swego kommendanta Ali Agę.

Podług listow z Kostantynopola pod dniem 12. kwietnia, wiadomość o odniesionych ostatnich korzyściach przez Pasman Oglu znagliła Portę do podwoienia usiłowania dla zniszczenia nakoniec tego buntownika. Wydano rozkaz aby nowe korpus woysk Azyatyckich sprowadzić do Europy. Pokazanie się eskadry Rossyyskiey na morzu czarnym w porze roku naymniey sprzyiaiącey żegludze, zdaie się sprawiać nieiaką niespokoyność w ministeryum Tureckim. Rozumią tu, że dywizya flotty Tureckiey wyydzie na morze dla uważania poruszeń tey eskadry. Podług tychże listow między Portą Ottomańską i Austryą naylepsze panuie porozumienie. Ambassador Turecki w Wiedniu odebrał rozkaz iak mowią zapewnić J. C. Mc. że Sułtan nieprzyiacioł Austryackich uważa za swoich własnych. — Ostatni Radaman nie nayspokoynieyszy był w Konstantynopolu, wiele w czasie nocy popełniono zaboystw; w domu zaiezdnym Galatha w sprzeczcze 15. osob zabito. Piszą z Smierny, że tam podobneż zbrodnie i popełnione były.

z Nicei d. 27. Kwietnia.

Flottyle ktore przygotowano do wyprawy w naszym i Antybes portach, wyszły pod żagle, dla udania się na przestrzenia Villefranche, zkąd od korwety Badin konwoiowane będą; ich przeznaczenie wcale nie iest wiadome. Iena fregata udała się na brzegi Włoskie dla zabrania pod swoy konwoy znaczney liczby statkow przygotowanych do tego samego przedmiotu w portach Genui, Liwornu i Civitavechia.

z Ausgszpurga d 13. Maja.

Podług listow z Zemlina pod dniem 30. kwietnia opatruią w żywność iak nayspiesznicy fortecę Belgradu; armia rządcy Besuir w wielkim nieporządku cofnęła się z pod Widinu; Pasman Oglu ścigaiąc ią przymusił do przeyścia Morawy i schronienia się pod Belgrad. Nic nie mowią gdzie iest armia Alo baszy, ale podług wszelkiego podobieństwa udać się musiała do Gradiski i Nissa. Rozumią tu nawet że Orsowa iuż iest obleżeną i że Belgradowi ten sam los zagraża; postrach ktory rzuciły ostatnie przez Pasman Oglu odniesione zwycięstwa, tym większy iest, im mniey się go spodziewano, i że od dni 15. oczekiwano wiadomosci o wzięciu Widynu przez armią Ottomańską. W reszcie zdaie się, że zbytecznie powiększono zwycięstwa Pasman Oglu, podobnież iak zbytecznie powiększano pierwey iego straty, poniewaz podług gazet przegrał on wiele bitw w czasie cofania się swego ku Widynowi, gdy tym czasem podług nayprawdziwszych rappertow małe tylko pomiędzy przedniemi strażami zachodziły utarczki.

Z Genui d. 12. Maia.

Wyszła ztąd Francuzka flottylla pokazała się znowu d. 9 t. m. przed naszym portem, i w wieczor weszła powoli do niego; reszta iey pozostała przed portem, weszła dzisiay rano. — Z wydanych rozrządzeń tyle tylko powziąść można, że woyska na ląd nie wysiędą, opatruiąc się iedynie w świeżą wodę, ktora zniedostatku beczek zaśmierdziała się. Dzisieyszego rana pozostałe tu ieszcze 8 do 10 okrętow odebrały rozkaz, żeby się spieszno w wodę opatrzyły. Każdy podług swego mniemania naznacza mieysce tey wyprawie; lecz istotne oney przeznaczenie iest nawięksą taiemnicą. — Rząd Liguryyski posłał kilka armat do Novi, dla zabespieczenia swych granic od wszelkiego attaku.

DODATEK

DO N^ro. 45.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODĘ DNIA 6. CZERWCA 1798.

z Medyolanu d. 7. Maja.

Obywatel Maret pełnomocny minister Rzpltey Francuzkiey przy Cysalpińskiey przybył tu wczoray. Obywatel Micheroux ktory tu ma mieszkać w charakterze ministra Krola Jm i Sycyliyskiego wczoray oddał swoie zauiaine listy. Kawaler Oroczko minister Hiszpański miał także wczoray pierwszą audyencyą. Ostatniey soboty wyszedł ztąd oddział woyska Francuzkiego udaiąc się ku Teci dla rozpędzenia niektorych patryotow Piemonckich, ktorzy się pokłocili pomiędzy sobą, i dokonał iuż swego zlecenia. Rozpuszczono pogłoskę że legion Polakow będący na naszym żołdzie, przeszedł na żołd Francuzki; lecz wiadomość ta żadney nie ma pewności. — Piszą z Mantui, że Austryacy w okolicach Werony założyli oboz i że tam codziennie przybywaią woyska z Tyrolu i Austryi. —

z Wenecyi d. 9. Maja.

Margrabia Manfrenini powracaiąc z Wiednia przed kilku dniami tu przybył i pozawczoray w dalszą do Florencyi udał się podroż. Dowiaduiemy się z Padwy, że 8. do 9. tysięcy woyska Austryackiego, ktore miały się ku granicom udac, pod dniem 5. tego miesiąca przeciwny odebrały rozkaz. Zaraźliwe powietrze okazało się w prowincyach Tureckich przytykaiących do Dalmacyi.

Z Madrytu d. 26. Kwietnia.

Rząd nasz przedsięwziął pożyczyć w Hollandyi 3 milliony złotych Holl: z obowiązkiem zapłacenia ich za lat 5 i prowizyą po 5 od sta na rok. Postanowiona także będzie na rzecz pożyczaiących loterya od 3000 billetow, z ktorych 2400 będzie przegranych, a każdy z 600 pozostałych wygra 357 złotych W pożyczce tey przyymowane będą gotowe pieniądze, i 600 obligacyy każda na 1000 złotych na dom Hope i kompanii. Dom wdowy Croese i kompanii w Amsterdamie tę czynność ma sobie do uskutecznienia poleconą. Z tey to przyczyny syn hrabiego Cabarrus pilno przed 15 dniami wyiechał.

Podług ostatnich listow z Kadyx. An-

gliev pomnożyli ieszcze liczbę okrętow przed tym portem krążących. Liczba ta wynosi iak mowią 23 okrętow, nie licząc fregat. Utrzymuią, ale my nie możemy twierdzić, że cztery ich liniowe okręty stoią w bliskości portu, a żadney nie doświadczaią napaści, poniewaź przydaią, kommendant Angielski przyrzekł nie szturmować miasta.

Z Liwornu d. 6. Maia.

Dowiaduiemy się z Kagliari, że tam nadszedł rozkaz zawieraiący w sobie, iż ieżeliby się eskadra rzeczypospolitey Francuzkiey pokazała w portach Sardynskich, aby iey wszelkiey żywności za cenę iak naytańszą dostawiono,

---

DONIESIENIA.

Ex parte Senatus Cæs. Regi Urbis Metropolis Cracoviæ, medio præsentis Edicti, omnibus iis, quorum interest, notum, redditur quod super universa substantia, hac in provincia reperibili, olim Joannis Grabowski civis Cracoviensis ex officio concursus creditorum aperiatur. Igitur creditores omnes & singuli qui ad formandam quampiam adversus oberatum prætensionem jus se habere crederent, convocantur, ut usque ad diem 20. mensis Junij anni currentis prætensiones suas medio exhibendi adversus constitutum in Persona Pauli Bronicki Advocati provincialis curatorem massæ concursorialis qualem processus ordinarii forma requirit Libelli, coram hoc Magistratu eo certuis profiteantur, ac in eo Libello non solum de liquiditate actionis suæ, sed etiam de Jure vi cuius collocatio in hac vel illa classe desideratur, valide doceant, quo secus, post lapsum prænemoratum terminum, nemo amplius audietur, atque ii, qui eo usque prætensiones suas in hoc Judicio non insinuaverint respectu universæ oberati hac in provincia reperibilis substantiœ, effectivæ, & ne fors accrescendæ, in quantum talis per insinuatos se se creditores exhauriretur, tum quoque absque omni exceptione prœcludentur etiam si ipsis revera, jus compensationis competeret, vel quampiam rem jure Dominii ex massa vindicandam haberent, vel vero actioni sue per pignus vel hypothecam cautum esset, adeo ut huius modi creditores si forte massæ quidpiam tenerentur non obstante quod iis jus compensationis proprietatis pignoris seu hypothecæ competiisset, debitum massæ solvere teneantur, & se eatenus adactus iri noscant. — Præterea omnibus & singulis creditoribus dies 21. ejusdem mensis & anni pro eorum comparitione personali, vel per rite legitimandos plenipotentes suos coram hoc magistratu C. R. Urbis Crac: eo fine statuitur, ut curatorem bonorum interimaliter constituendum, aut confirment, aut alium constituant, & una deputationem creditorum deligant, porro potestatem tam curatore bonorum, quam pro deputato creditorum, determinent, eo certius, quo secus in quantum nullum creditorum dicta die comparere contingeret Cœs. Reg. magistratus huius Urbis curatorem bonorum & deputatos omnium emanentium creditorum, periculo d nominabit, eorumque potestatem determinabit. His igitur quilibet conformiter agito, sibique á damno caveto, hæc enim dictant sancitæ leges. Datum Cracoviæ die 20. Aprilis 1798.

Ex Consilio Cæs. Reg. Senatus Urbis Metropolis Cracoviæ

J. Gellinek m. p.
M. Wohlmann m. p.
Josephus Wytyszkiewicz m. p.
Ant. Jos. Feissemantell m. p.

Ignatius de Nikeledon, secr.

708.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniey Galicyi oznaymuią edyktem ninieyszym JO. Xciu Karolowi Bironowi, że JP Jan Jakob Bourcard u tychże C. K. sądow (o przywrocenie do dawnego stanu, na przeciw dekretom ziemstwa Krakowskiego pod dniem 12 kwietnia i 13 listopada 1790 roku, jako i dekretowi kommissyi Warszawskiey w r. 1794 danemu) żałobę przeciw niemu podał, i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, niemaiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C.K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu Xciu Karolowi Bironowi tuteyszego patrona Wolickiego z iego szkodą i iego kosztem kuratorem postanowiły, z ktorym ten procefs podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; przeto on ninieyszym edyktem tym końcem upomina się: aby w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które do poparcia swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi: gdyż w przeciwnym razie niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą sam sobie przypisać winien będzie. Tak bowiem C. K. prawa opiewaią.

Jozef de Nikorowicz.
Pickarski.
W. Roskoschny

Z Rady C. K. sądow szl: Krakowskich zachodniey Galicyi d. 11. maia 1798.
Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniey Galicyi oznaymuią ninieyszym Edyktem JO. Teresie z Ossolińskich Potockiey Maryannie z Ossolińskich Mniszkowey: że JP. Ludwik Gołyński u tychże sądow o wyznaczenie exekucyi na rzeczy ruchome ś. p. Jozefa Ossolińskiego, dla zaspokoienia summy 450 czer: zło: przeciw nim żałobę podał, i o pomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się:

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie one zostaią, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduią się i one patrona tuteyszego JP. Lewickiego z ich szkodą i ich kosztem kuratorem postanowiły, z którym ten procefs podług ordynacyi sądowey rozpoczęty i ukończony będzie; przeto one niniejszym edyktem tym końcem upominaią się: azeby w czasie przyzwoitym, to iest: d. 3 sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana same się stawiły, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześnie przesłały, albo nakoniec innego sobie patrona obrały, tego sadom tuteyszym wymieniły, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używały, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzą. W przeciwnym razie wypadki niedogodne z zaniedbania wyniknąć mogące same sobie przypisać winne będą. Tak bowiem C. K prawa stanowią.

Joz. de Niekorowicz.
Joz. de Cronenfels.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądow szla: Krak: zachod: Galicyi Dnia 21 maia 1798. roku.
Weinmann sekretarz.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniey Galicyi oznaymuią niniewszem, na rekwizycyą prześwietney krolewskiey Regencyi Piotrkowskiey Prufs południowych, co następuie. "

Gdy ieszcze za czasow Polskich na maiątku zmarłego grafa Teodora Wefsla konkurs otworzonym, a ze strony regencyi Prufs połud: Piotrkowskiey publiczny areszt zawieszonym został; przeto teraz celem kontynuowania tegoż konkursu przed wyznaczonym deputatem konsyliarzem Millerem na dzień 18 miesiąca lipca roku bieżącego, o godzinie 9 z rana termin konnotowania kredytorow wyznaczony został.

Wszyscy zatem, ktorzy by do massy wspomnionego zmarłego grafa Wessla (ktora podług obrachunku 2,707,791 zł. 2 gro: pol: w activis a 3,691,214 zło: 16 gro: pol. in Passivis wynosi:) z iakiegokolwiek prawnego źrzodła mieć rozumieli pretensye, niniey szą rezolucyą publicznie wzywaią się, i im się zaleca; ażeby się ona wzwyż wspomnionym terminie przed tuteyszą regencyą osobiście, lub przez Mandataryusza prawną plenipotencyą i informacyą opatrzonego, za iakich im się tuteysi sprawieoliwosci kommissarze, Lukas, Grymm, Skrzętwa i Mondro, proponuią, stawili, pretensye swoie dokładnie podali, dokumenta i dowody to tego służące tutay złożyli, i one dokładnie zweryfikowali, żeby oraz, względem utrzymania tymczasowego kuratora masy P. Regim, kwatermistrza i spr: kommissarza Sztekla i kontradyktora spr: kommissarza P. Rozdeyczera, iako i względem wyznaczenia onymże honorarium zdanie swoie oświadczyli. Ci wszyscy ktorzyby na tym terminie wcale niestanęli, ani pretensyi swych przynaymniey na piśmie nie podali; niech pewni będą, iż z pretensyami swemi do massy mianemi, dla dobra innych kredytorow, uchyleni zostaną, i do tego tylko, co po zaspokoieniu innych zgłaszaiących się kredytorow pozostanie, odkazani będą. Dla czego wszyscy podług tego niech się stosuią."

C.K. sądy szlacheckie Krak: zachodniey Galicyi iednak, kredytorom do massy JP. hrabiego Wessla pretensye maiącym wolność zostawuią, by prawnych pretensyy swoich do wspomnionego dłużnika maiątku w tym tu kraiu będącego, podług ordynacyi sądowey dla Galicyi zachodniey wydaney, bronili, i o rozpoczęciu lub kontynuacyą tego konkursu tutay przyzwoicie zgłosili się. W Krakowie d. 12 kwietnia 1798.

Z Rady C.K sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniey galicyi, na mocy naywyższego dekretu nadwornego pod dniem 12. września 1797. roku danego, a przez C. K. trybunał appelacyi pod dniem 20. kwietnia r. bieżącego intymowanego, oznaymuią niniey szym edyktem wszystkim ktorzy sobie w cyrkułach Krakowskim, Kieleckim, Sandomierskim, Końskim, Radomskim i Olkuskim, iurysdykcyi tuteyszego C. K. forum podległych urzędu komornika życzą: że kandydaci o ten urząd staraiący się w prożbach swoich do C. K appelacyi trybunału zachodniey galicyi świadectwy wiary godnemi okazac powinni iż nad lat 24. maią ięzyk łaciński i polski posiadaią, iż dobre maią obyczaie, iż się prawa uczyli lub przynaymniey u sądu iakiego albo praktykę mieli, albo urząd iaki sprawowali. Co okazawszy, każdy konkuruiący w C. K. apelacyi trybunale do examinu stanie (ktory z prawa prowincyonalnego, ordynacyi sądowey, z prawa cywilnego, a szczegolniey z instrukcyi dnia 22. grudnia 1797. roku wydaney odprawiać się będzie) Dekretu oraz eligibilitatis czyli zdatności od C. K, appellacyi trybunału każdy dopraszać się ma dekretami zdatności opatrzeni kandydaci. maią się potym naydaley do 1. sierpnia r. b. z swemi prożbami wyrażaiąc oraz cyrkuł, do tuteyszych C. K. sądow szlacheckich zgłosić, gdyż z tad przy nominacyi komornikow dla każdego z rzeczonych cyrkułow, propozycya do C. K. appellacyi trybunału czyniona będzie w Krakowie d. 5. maia 1798. roku.

Jozef de Nikorowicz.
Jos a Cronenfels.
Gellinek

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi.

Weinman sekretarz.

Juditium advocatiale & scabinale civitatis Casimiriæ in sæquelam resolutionis Excelsi Cæsareo Regii Galiciæ Occidentalis universalis appellationum tribunalis de die 22 mensis & anni currentium ad numerum 1565 editæ presenti suo edicto declarat quomodo terminus pro die 23 mensis junii a. c. ad licitandam lapideam Strausovianam hic Casimiriæ in platea Cracoviensi sub Nro 122 consistentem per juditium suum præstitutus non ultimarius sed solum modo secundus sit, & quod in casu non subsecuturæ venditionis in hocce termino actionatæ lapideæ, tertius terminus idemq; ultimarius per judicium suum præstituetur. Sigillatum in consilii judicii die 31 maii 1798 a. Joannes Dobrzański juditii præses mpr. Jacobus Weycikiewicz scabinus mpr. Mathias Mączyński scabinus mpr.

Ex consilio judicii advocatialis & scabinalis civitatis Casimiriæ.

Vincentius Pączkowski notarius mpr.